

Democracy and the Internet:

Will the Internet Foster Democracy?

**مردم سالاری و اینترنت:
آیا اینترنت مروج مردم سالاری است؟**

نویسنده: ووجونگ شین (Woojung Shin)

رییس دانشکده روزنامه نگاری و ارتباطات گروهی دانشگاه کارولینای شمالی

سال انتشار: ژانویه ۲۰۰۳

آدرس پست الکترونیک نویسنده:

wshin@email.unc.edu

کلید واژه ها: مردم سالاری، رسانه های ارتباط جمعی، آرمانگرایان و غیرآرمانگرایان، انتخابات اینترنتی

مقدمه

هاروارد دین حاکم قبلی ورمنت قدرت سیاسی اش را با مبارزه انتخاباتی از طریق اینترنت بدست آورد. به لطف اینترنت وی اکنون یکی از شاخصترین کاندادهای انتخابات رئیس جمهوری مردم سالارانه^۱ سال ۲۰۰۴ است. هاروارد دین تنها کسی نیست که از اینترنت منتفع شده است. حامیان اینترنت به شدت از نیروی بالقوه اینترنت تعریف می نمایند که واقعاً مردم سالاری را تقویت کرده و یا بیشتر احیا می نماید. از سوی دیگر برخی از علما معتقدند که اینترنت در بهبود مردم سالاری محدودیتهایی دارد.

فرضیه

هدف این بررسی آن است که آیا اینترنت مردم سالاری را تقویت می کند یا خیر. با بررسی منابع، این مطالعه دو عقیده عمومی مخالف در مورد اثر اینترنت بر مردم سالاری را می کاود: دیدگاه آرمانگرایان^۲ و دیدگاه غیرآرمانگرایان^۳. با مثال زدن انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۲ کره جنوبی، این دو عقیده عمومی تحلیل و بررسی میشوند. پس این تحقیق راه حلهایی را فراهم می آورد که اینترنت نقش مثبتی در بهبود مردم سالاری ایفا نماید.

پیش زمینه

مردم شیفته آن بودند که [این] رسانه جدید، در بهبود مردم سالاری از همان وقت که با آن آشنا شدند تسریع ایجاد نماید. از نظر تاریخی رسانه ارتباطی جدید به طور وضوح سیاستهای تغییر یافته ای دارد. رادیو تأثیر گزارش را به عنوان ابزاری سیاسی در ظهور کمپهای رئیس جمهور فرانکلین روزولت

^۱ - دموکراتیک

^۲ - Vtopia؛ utopian؛ مدینه فاضله؛ معتقد به مدینه فاضله [۲]

^۳ - Antitopia = dystopia distopian؛ شهر غیرانسانی و ترس آمد

در گفتگوی مستقیم با مردم آمریکا در دهه‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ نشان داد. فن آوری تلویزیون جای تفوق رادیو را در انتخابات رئیس جمهوری ۱۹۵۲ گرفت. تلویزیون اثر مهمی در انتخاب رئیس جمهور جان اف کندی به خاطر بحث های تلویزیونی با ریچارد نیکسون در ۱۹۶۰^۴ داشت. اینترنت جدیدترین و اولین فن آوری اطلاعاتی متقابل است. پایگاههای شبکه، ابزاری رایج برای نامزدها و احزاب سیاسی است که از سالهای ۱۹۹۰ [با مردم] ارتباط برقرار نمایند. بحثهای روی اثرات اینترنت بر مردسالاری بسیار جدی است.

بررسی متون

این قسمت از تحقیق، مفهوم مردسالاری را تعریف کرده و دو عقیده عمومی مخالف [فوق الذکر] را برای دیدن اثر اینترنت بر مردسالاری بررسی می کند.

مردسالاری یک نوع بسیار مطلوب از حکومت است که برای اولین بار در یونان باستان بکار رفت. بر اساس تعریف لغت نامه ای، مردسالاری حکومت مردم است که مستقیماً یا بوسیله نمایندگان منتخبشان اعمال می شود»^۵.

جمله مشهور آبراهام لینگلن «برمردم، بوسیله مردم و برای مردم» نشان می دهد که عصاره مردم سالاری این است که بخش اجتماعی و سیاسی استوار بر رای مردم باشد. از آنجا که مردسالاری امروزی به صورت مردسالاری [به واسطه] نمایندگان اعمال می شود، انتخاب نمایندگان که به طور کامل عقاید، نیازها و ارزشهای مردم را انتقال دهند برای حقیقی کردن حکومت مردم ضروری است. علما دو التزام پایه برای مردسالاری تعریف می کنند: دسترسی به اطلاعات و مسئولیت مدنی.^۶

^۴ - ریچارد هولتون، ترکیب دنیای الکترونیک: هویت، جامعه و دانش در عصر الکترونیک (نیویورک: مک گرو هیل (انتشارات تا ، ۱۹۹۸، ۲۰۱)

^۵ - لغتنامه میراث آمریکایی به زبان انگلیسی *The American Heritage Dictionary* , Bartleby . Com , <http://www.bartleby.com/>

^۶ - صفیر میل تحقیقی بر حکومت، قضات، آزادی مطبوعات و قانون ملتها (نیویورک انتشارات کلی ۱۹۶۷). صفحات ۲۷-۱۶؛ بورگن ها بر مارس، تحولات ساختاری حوزه عمومی: تحقیقی روی یک گروه طبقه متوسط جامعه (کمبریج: گروه انتشارات M III سال ۱۹۹۱)

دیدگاه آرمانگرایانه: اینترنت مردسالاری را افزایش می دهد

خیلی از علما درباره نیروی بلقوه اینترنت خوشبین هستند. آنها معتقدند اینترنت مردسالاری را بهبود می بخشد و راههای داخلی و خارجی برای شرکت در فرآیند تصمیم گیری را در اختیار شهروندان می گذارد. از نظر داخلی، اینترنت منابعی را فراهم می کند که آگاهی مردم از فرآیند تصمیم گیری سیاسی و مسائل مهم را بالا می برد. از نظر خارجی، اینترنت سیری را برای شهروندان به وجود می آورد تا صدایشان را به گوش [دیگران] برسانند. بررسی مردسالاری الکترونیک مینسوتا (Minnesota E-Democracy)، اولین صفحه اینترنتی درباره انتخابات در جهان، نشان می دهد که اینترنت باز بودن حکومت و شرکت مردمی را به واسطه ی انتشار اطلاعات بهبود می بخشد.^۷ اینترنت شهروندان مطلع را تشویق کرده و تک قطبی بودن دانش را از بین میبرد و باعث پایان جهل مردمی درباره مسائل اخلاقی، سیاسی و اقتصادی می شود.^۸

اینترنت دو خصیصه دارد که بهبود مردسالاری را تأمین می کند:

۱. ذات [توام با] «هرج و مرج» و «تقابلی بودن» (Interactive)

۲. ماهیت هرج و مرجی اینترنت نظارت بر آن را کم یا ناممکن می کند.^۹

به دلیل این خصیصه در اینترنت، اطلاعاتی متفاوت از اطلاعات رسانه های ارتباط جمعی قدیمی که به عنوان ماشین تبلیغاتی قدرتهای سیاسی و اقتصادی عمل می کنند می توان یافت.^{۱۰} ماهیت «تقابلی بودن» اینترنت به عنوان متمایزترین خصیصه اینترنت به عنوان رسانه مورد ستایش قرار گرفته است.^{۱۱} اینترنت نقش شهروندان را از مصرف کنندگان منفعل پیامها به تولید کنندگان فعال پیام تغییر می دهد. ماهیت تقابلی بودن اینترنت ارتباطات سیاسی شامل نگرانی های واقعی شهروندان را افزایش

^۷ - استون کلیفت «گروه دسترسی به اطلاعات دولت سیسوتا» مردسالاری الکترونیک نیویوتا

^۸ - جیمز کری «فضا، زمان و ارتباطات: تقدیم به هارولد انیس» در ارتباطات به عنوان فرهنگ (نیوبک دوشلر، ۱۹۸۲) صفحه ۱۲

^۹ . یانودیس نیکولاس «اینترنت دستگاههای حکومتی» (۱ نوامبر ۲۰۰۳)
http://home.ericus.com/essay_loannidis_system_governance.htm

^{۱۰} . یانودیس نیکولاس «اینترنت دستگاههای حکومتی» (۱ نوامبر ۲۰۰۳)
http://home.ericus.com/essay_loannidis_system_governance.htm

^{۱۱} . آنتی ثورنتون «آیا اینترنت باعث مردم سالاری می شود؟» (۱ نوامبر ۲۰۰۳)

<http://www.zip.com.au/~athomto//>

می دهد.^{۱۲} در اینترنت، مردم به طور زنده (همزمان) بدون توجه به قدرت سیاسی و مالی خود درباره مسائل بحث کرده و نظر می دهند. هاوارد رینگوله معتقد است که اینترنت مباحث عمومی را در سطح جهانی مطرح می نماید. اینترنت مانند رسانه های جمعی قدیم یک رسانه «اقلیت برای اکثریت» نیست بلکه یک رسانه با دامنه وسیع برای تعداد کثیر است که امکان دسترسی مردم زیادی به مردم زیاد دیگری را می دهد.^{۱۳}

دیدگاه غیر آرمان گرایانه (distopian): اینترنت هنوز محدودیتهایی در بهبود دموکراسی دارد برخلاف نظرات حامیان، تعداد کثیری از دانشمندان به محدودیتهای اینترنت در بسط مردم سالاری توجه داشته اند. یکی از موضوعاتی که مانع مردم سالارانه بودن ماهیت اینترنت می گردد شکاف دیجیتال است. در اغلب مفاهیم پایه تبعیض میان آنهایی است که به فناوری اطلاعات دسترسی داشته و آنانی که از دستیابی بدان محروم مانده اند. شکاف دیجیتال فقط یک شکل در ارتباط فیزیکی با اینترنت نیست بلکه یک مساله اجتماعی نیز می باشد. یک تحقیق نشان داده است که شکاف دیجیتال نیروی برهم زننده بزرگ تعادل در اقتصاد جهان امروز است.^{۱۴} کثیری از مردم دنیا به تلفن دسترسی ندارند چه برسد به اینترنت.^{۱۵} در مورد هند موضوع شکاف دیجیتال حتی مانع توسعه کشور شده است. به رغم پیشرفت زیاد در فن آوری اطلاعات بیش از ۷۰٪ هندی ها به اینترنت دسترسی ندارند. اینترنت فقط مخصوص مردم تحصیل کرده است که فاصله بین داشته ها و نداشته ها را در زمینه اجتماعی - سیاسی بیشتر مینماید.^{۱۶}

^{۱۲} اسکات لندن «مردسالی الکترونیک: مستعبد در ستون» (۲۵ اکتبر ۲۰۰۳)

<http://www.westnet/~insight/london/ed.htm>

^{۱۳} هاوارد رینگوله، «جامعه مجازی»

<http://www.rheingold.com>

^{۱۴} البرت وید «گذشتن از جدایی دیجیتالی: راهی نو برای توسعه یا نوعی از وابستگی تازه؟» حکومت جهانی ۸ شماره ۴ (۲۰۰۲):

صفحه ۴۴۳ الی ۶۷.

^{۱۵} «گذشتن از جدایی دیجیتالی» اخبار BBC

http://news.bbc.co.uk/1/hi/special-report/1999/10/99/inforw_alion-rich

^{۱۶} میل مک گیورینگ «جدایی دیجیتالی هندی ها» اخبار BBC (۲۸ اکتبر ۲۰۰۳)

http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/from_our_own_correspondent/2952758.stm

نظارت دولت بر اینترنت نیز مشکل آفرین است. تهدید دولت در تحدید اینترنت مردسالاری را به خطر می اندازد. مطالعه اخیر نشان می دهد که حکومتها از سال ۱۹۹۸ به طور واضح نظارت بر اینترنت را افزایش داده اند.^{۱۷} گزارش دیدبان حقوق بشر با عنوان آزادی بیان در اینترنت مثالهای تازه ای از نظارت بر اینترنت که در کشورهای مختلفی روی داده را جمع آوری کرده است. دولت استرالیا [قانون] فعالیت تکمیلی خدمات پخش را تصویب کرده است که خدمات دهندگان اینترنتی (ISP) ها را مجبور می کند تا مطالب نامطلوب را از پایگاههای استرالیایی حذف کرده و مانع عبور مطالب مشابه از پایگاههای خارجی شوند. کشورهای خاورمیانه مانند بحرین، ایران، عربستان سعودی و امارات متحده عربی هم تعداد زیادی پایگاههای شبکه را مسدود نموده اند.^{۱۸} دولت چین انتقال و فرستادن پیامهایی در شبکه را که اعلامیه ضدحکومت در نظر گرفته می شود را ممنوع می نماید.

^{۱۹} مهمترین مانع برای خفقان تواناییهای اینترنت بی تفاوتی و بی میلی مردم در شرکت در فرآیند تصمیم گیری سیاسی است. یک گزارش با عنوان «جمعیت همیشه در حال تغییر اینترنتی» نشان می دهد که مردم زیادی به خاطر فقدان میل و نیاز، خود را از اینترنت منفک کرده اند.^{۲۰} براساس این مطالعه اکثر کسانی که در آمریکا از اینترنت استفاده نمی کنند به آسانی چه از نظر فیزیکی و چه از نظر اجتماعی (مادی و معنوی) به اینترنت دسترسی دارند.

انتخابات اینترنتی کره جنوبی

انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۲ کره جنوبی اثر اینترنت بر سیاست را نمایان ساخت. رسانه های خبری فراوان بومی و خارجی و منابع اینترنتی، پیروزی رئیس جمهور دو مو هین و شهروندان طرفدار وی که با اینترنت سرعت داده شده بود را پوشش دادند. انتخاب رئیس جمهور دو مو هین به

^{۱۷} . «حکومتها محدودیتهای اینترنت را بیشتر می کنند» مجله قانون کامپیوتر و ارتباطات اینترنتی

<http://www.nytimes.com/library/ten/98/12/cybur/cyberlow.htm> (oct28/2003)

^{۱۸} دیدبان حقوق بشر «آزادی بیان در اینترنت» (۲۸ اکتبر ۲۰۰۳)

<http://www.hrw.org/wr2k/Issues-04.htm>

^{۱۹} دیدبان حقوق بشر «چین نظارت بر اینترنت را سخت تر می کند» (۲۸ اکتبر ۲۰۰۳)

<http://www.hrw.org/pnen/2001/08/oliva-0801.htm>

^{۲۰} . آماندالینهارت «جمعیت دائماً در حال جابجایی اینترنت» مجله جایگاه خانوادگی اینترنت و زندگی آمریکایی (۲۸ اکتبر، ۲۰۰۳)

http://www.pewnetnet.org/report/pdf/pip_shiffly_nootpop-Report.pdf

خاطر ائتلاف قدرت سنتی بین رسانه‌ها و قدرتهای سیاسی و اقتصادی نبود. وی با سه رسانه خبری میانه رو عمده کره جنوبی هم مشکلاتی داشت. مشکل با این سه رسانه خبری به معنی افت شدید احتمال انتخاب شدن بود زیرا این رسانه‌ها ۷۰٪ بازار خبری سنتی کره را در اختیار داشتند.^{۲۱} هرچند به لطف اینترنت و شهروندان او انتخابات را برد. اینترنت نقش واسطه اولیه در انتخابات ریاست جمهوری را بازی کرد و نقش تلویزیون را کمرنگ نمود.^{۲۲} دومون هین فلسفه سیاسی و عقایدش در مورد مسائل و برنامه آینده اش را در پایگاههای اینترنتی منتشر کرد. در همین زمان بیشتر از ۷ هزار رأی دهنده در روز درباره نظرات سیاسی برایش نامه الکترونیک می فرستادند و حدود ۱ میلیارد دلار به وسیله بیشتر از هشتاد هزار اهدا کننده شخصی جمع آوری شد. کره جنوبی رهبر جهان مبارزات دنیای کامپیوتر و اینترنت (Cyber Space) شد و شرکت کنندگان عامی را در الگویی جدید به حرکت در آورد.^{۲۳}

پیروزی وی به خصوص بدون حمایت‌های رسانه‌های اینترنتی «روسامو» و اخبار من غیرممکن بود. «دوسامو» اولین کلوب هواداران حامی سیاست مداران در کره جنوبی با حدود هشتاد هزار عضو از شهروندان داوطلب است.^{۲۴} در خلال مبارزه آنها بیشتر از ۷ میلیون دلار از اینترنت برای سخنرانی‌ها جمع کردند. اخبار من یک واسطه خبری اینترنتی در کره جنوبی است که نقش مهمی را در انتخاب دو مون هین بازی کرد.^{۲۵} گاردین روزنامه پر اعتبار بریتانیایی از اخبار من ستایش کرده است که قدرتمندترین پایگاه خبری بومی جهان است که خوانندگانی زیاد و اعتبار زیادی برای تغییر عقیده

^{۲۱} . هاروارد رینگوله «گزارش دست اول انتخابات کره» اسمارت مابز

<http://www.snamartm063.com/archive/0011/8.html> (oct 29/2003)

^{۲۲} . «کاربران اینترنت سیاست‌های کره جنوبی را پیش می برند.» خبرسیاسی (۲۹ اکتبر ۲۰۰۳)

<http://www.miamicom/wld/mianisherad/hcuss/world/5255669.htm>

^{۲۳} - جزی یورک «در کره جنوبی، این موش است که می‌غرد» <http://www.globandmail.com>

<http://globandmail.com/servlet/ArticleNews/printarticle?ce/20021230/UNETTN> (oct 29/2003)

^{۲۴} - دوسامو <http://www.nosamo.org/home/elec/nosamo-intro.asp> ۲۹ اکتبر ۲۰۰۳

^{۲۵} - یانهواو <http://www.ohm/news.com> (oct 29/2003)

مردم فراهم آورده است.^{۲۶} مجله ناظر علوم سیاسی (Christian Science Monitor) سایت اخبار من را پرتاثیرترین سایت خبری اینترنتی دانسته است.^{۲۷}

تحلیل

این تحقیق اظهارنظرهایی در مورد اینکه آیا اینترنت مردم سالاری را تقویت می‌کند یا نه را بررسی کرده و نشان می‌دهد که اینترنت نقش مهمی در پیروزی رئیس جمهور دو مون هین و پیروزی هوادارانش را در انتخابات رئیس جمهوری ۲۰۰۲ کره جنوبی داشته است. نظریات درباره این موضوع به دو قسمت تقسیم شدند:

ایده آل گریان و غیرایده آل گریان *distopian*

متون عنوان شده قدیمی توانایی های اینترنت را در قالب دو طیف (خوب و بد) بررسی کرده و در نتیجه نکات قابل بحث زیادی از دست رفته است. دیدگاه اول ایده آل گریان در مورد بهبود مردسالاری بوسیله اینترنت بسیار خوش بینانه است، در حالیکه دیدگاه غیرآرمانگرایانه نکات فراوانی را برای حل کردن آنچه مورد نگرانی است را نادیده گرفته است. هر دو دیدگاه جای بحث دارند و یک نتیجه‌گیری به صورت زیر قابل ارائه است:

هرچند اینترنت محدودیتهای فراوانی در تقویت مردسالاری دارد، قطعاً توانایی بالقوه ای برای بهبود مردسالاری با شرکت فعال مردم دارد.

جنبه های مشخصه برانگیزنده اینترنت ذات بی نظم و تقابلی (دو طرفه) آن است. دانشمندی که به شدت به اینترنت اعتقاد دارند می‌گویند که دولت بخاطر ذات بی نظم اینترنت، اصلاً نظارتی بر آن ندارد. هر چند همان طور که مورد نظر حامیان دیدگاه غیرآرمانگرایانه است، حکومت برای نظارت بر اینترنت تلاش می‌کند. کشورهای زیادی برای تحدید مطالب اینترنت قوانینی وضع کرده اند و حتی برخی از آنها بعضی پایگاهها را مسدود و فیلتر کرده اند که این خود نیروی اینترنت برای تقویت مردسالاری را تضعیف می‌کند.

^{۲۶} - جانانان واکس «اولین رئیس جمهور اینترنتی روی خط آمد» گاردین لیمیتد. (اکتبر ۲/۲۰۰۳)

<http://www.guardian.co.uk/konea/article/0,2263,44500,html>

^{۲۷} - جانانان دات «فن آوری و مردم سالاری یا معجون قدرتمند در کره جنوبی است» مجله ناظر علوم سیاسی

(۲۹ اکتبر ۲۰۰۳) <http://www.csmonitor.com/2003/0131/PO8801-wcap.htm>

به رغم ذات بی نظم اینترنت، آنهایی که قدرت دارند، مجریان نظارت بر اینترنت محسوب می گردند هرچند، دولتها فهمیده اند که نظارت بر مطالب اینترنت مشکل تر از رسانه های قدیمی است زیرا مبادلات اطلاعات، عقاید و افکار در شبکه در سطح جهانی اتفاق می افتد. در اینترنت، می توان با اشخاصی آنسوی جهان ملاقات و بحث نمود. دولتها خیلی زود با این حقیقت مواجه خواهند شد که به نظارت کردن اینترنت مانند رسانه های قدیمی مثل تلویزیون و روزنامه ها تقریباً ناممکن است.

دو طرفه (تعاملی) بودن اینترنت توانایی مردم (بر کنترل زندگیشان) را زیاد می کند. اینترنت کمک می کند تا انواع نظرات در شبکه ظاهر شوند. اینترنت به طور قاطع نقش مردم را از مصرف کننده صرف رسانه ای به تولید کنندگان تغییر داده است. شعله ور شدن نیروی مردم بوسیله اینترنت در انتخابات رئیس جمهوری سال ۲۰۰۲ کره جنوبی نشان داد که رئیس جمهور رو موهین نه بخاطر ائتلاف نیروهای سنتی مانند رسانه های ارتباط جمعی، نیروهای سیاسی و اقتصادی بلکه به خاطر شهروندان به کمک اینترنت، انتخاب شد. مردم آزادانه درباره نامزدها در اینترنت بحث کردند و با عقیده مشترک جمع شده و دوسامو- اولین گروه هواداران سیاسی - را سازمان داد. همچنین رسانه اخبار اینترنتی آن لاین اخبار من که بوسیله خبرنگاران مردمی اداره می شد نه فقط عقاید قدرتمندان بلکه مردم (عادی) را نیز منتقل می کرد. برای بحث درباره نقش اینترنت در تقویت مردسالاری، انتخابات دو مصداق مشخص دارد:

اینترنت نیروی بالقوه قدرتمندی برای افزایش مردسالاری یا [افزایش] مسئولیت شهروندی دارد.

راه حل ها

همان طور که در انتخابات رئیس جمهوری کره جنوبی نشان داده شد، اینترنت توانایی تغییر دورنماهای سیاسی در جهت بهبود مردسالاری با همکاری فعال مردمی را دارد. در بین نگرانی هایی که دانشمندان با دیدگاه غیرآرمانگرایانه دارند، شرکت فعال مردمی می تواند شکل قدیمی و مسأله سازترین موضوع باشد. وقتی که به شرکت فعال مردمی دست یافتیم، سایر نگرانی ها مانند شکاف دیجیتال (Digital Divide) و نظارت حکومتها بر اینترنت به مرور زمان کاهش می یابد. بنابراین این بخش بر چگونگی افزایش شرکت مردم تمرکز دارد.

شرکت مردم شامل رأی دادن در انتخابات، عضویت در تشکلهای مردمی و جستجو در اطلاعات حیاتی است.

دو راه برای افزایش شرکت مردمی وجود دارد. رشد دادن مردم با اطلاعات و ایجاد شبکه های کاری (Networks)^{۲۸} مردمی. رشد دادن مردم با اطلاعات مناسب به واسطه آموختن حقوق و وظایفشان به آنها شروع می شود. مردم باید بدانند که بدون تلاش برای حمایت از مردم سالاری هیچ حق مردم سالارانه ای (دموکراتیکی) نخواهند داشت. از آنجا که مردم سالاری نوعی اداره حکومت به دست مردم است، زندگی در جامعه مردم سالار مسئولیتهای شهروندی را بالا می برد. این هم حق و هم وظیفه شهروندان است که به طور کامل از مردسالاری لذت ببرند و از آن حمایت نمایند.

راه حل دیگر ایجاد شبکه های کاری با دیگر شهروندان است که به شهروندان احساس دخیل بودن و حس وظیفه برای (ایفای) نقش در جامعه مردم سالار را می دهد.

شبکه های کاری ممکن است بر پایه یک اجتماع، یک مدرسه، محل کار و یا گروهی از مردم با علائق و ارزشهای مشترک استوار باشد. مردم در یک شبکه کاری درباره مسائلی که مورد نظرشان است تبادل عقاید و افکار نموده و دیگران را برای شرکت فعال در فرایند تصمیم گیری تشویق می کنند. به علاوه شبکه های کاری مردم را بر امور زندگی شان مسلط می کنند. با ایجاد شبکه های کاری شهروندان نه فقط در فرآیند تصمیم گیری شرکت می کنند بلکه قدرتشان برای تأثیر در این فرایند را افزایش می دهند. آموزش شهروندان مطلع و ایجاد شبکه های مردمی به عنوان زیربنای تحریک شرکت مردم عمل می کنند.

نتیجه گیری

ماهیت مردم سالارانه اینترنت اکنون واقعیتی زنده است. اختلاف نظر در مورد اینکه آیا اینترنت مردسالاری را تقویت می کند یا نه وجود دارد. این مطالعه با بررسی دقیق انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۲ کره جنوبی نظر ایده آل گرایان را بر نظر غیرآرمانگرایان صادق می داند. با این وجود شهروندان باید بدانند که نیروی اصلی در تقویت مردسالاری از خود شهروندان است نه از اینترنت.

^{۲۸} - network = شبکه، مجموعه ای از شبکه ها در اینجا منظور شبکه اینترنتی است [۲]

اینترنت اصلاحات را تقویت می‌کند اما به خودی خود تغییراتی را ایجاد نمی‌کند. با مسئولیت فعال شهروندان نیروی بالقوه اینترنت برای افزایش مردم سالاری امیدوارکننده است.

منابع

- Black, Jane. "Bridging the Digital Divide." BBC News.
http://news.bbc.co.uk/1/hi/special_report/1999/10/99/information_rich_information_poor/466651.stm (October 28, 2003).
- Carey, James. 1989. "Space, Time and Communications: A Tribute to Harold Innis," in *Communication as Culture*. New York: Routledge.
- Clift, Steven. "Minnesota Government Information Access Council." Minnesota E-Democracy.
http://www.eff.org/Infrastructure/Foreign_and_local/MN/min_giacnote (October 24, 2003).
- Demick, Barbara. "Internet Users Drive S. Korean Politics." The Miami Herald.
<http://www.miami.com/ind/miamiherald/news/world/5255669.htm> (October 29, 2003).
- Habermas, Jürgen. 1991. *The Structural Transformation of the Public Sphere: An Inquiry into a Category of Bourgeois Society*. Cambridge, Mass: MIT Press.
- Holton, Richard. 1998. *Composing Cyberspace: Identity, Community, and Knowledge in the Electronic Age*. New York: McGraw-Hill.
- Human Rights Watch. "China Tightens Internet Controls." Human Rights Watch.
<http://www.hrw.org/press/2001/08/china-0801.htm> (October 28, 2003).
- Human Rights Watch. "Freedom of Expression on the Internet." Human Rights Watch.
<http://www.hrw.org/wr2k/Issues-04.htm> (October 28, 2003).
- Ioannidis Nikolaos, "Internet and Systems of Governance," Ioannidis Nikolaos,

http://home.ericus.com/essay_ioannidis_system_governance.htm (November 1, 2003).

- Lenhart, Amanda. "The Ever-Shifting Internet Population." Pew Internet and American Life Project.

http://www.pewinternet.org/reports/pdfs/PIP_Shifting_Net_Pop_Report.pdf (October 28, 2003).

- London, Scott. "Electronic Democracy: A Literature Survey." Scott London.

<http://www.west.net/~insight/london/ed.htm> (October 25, 2003).

- McGivering, Jill. "India's Digital Divide." BBC News.

http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/from_our_own_correspondent/2932758.stm (October 28, 2003).

- Mendels, Pamela. "Governments Expand Restrictions on Internet." Cyber Law Journal.

<http://www.nytimes.com/library/tech/98/12/cyber/cyberlaw/18law.html> (October 28, 2003).

- Mill, James. 1967. *Essays on Government, Jurisprudence, Liberty of The Press, and Law of Nations*. New York: Kelley Publishers.

- Oh, Yeonho. Oh My News. <http://www.ohmynews.com/> (October 29, 2003) Rheingold, Howard. "First-Hand Report on Korean Election." SmartMobs.

<http://www.smartmobs.com/archives/001118.html> (October 29, 2003).

- Rheingold, Howard. "The Virtual Community." Howard Rheingold.

<http://www.rheingold.com/vc/book/> (October 24, 2003).

- Rho Sa Mo, http://www.nosamo.org/home/etc/nosamo_introl.asp (October 29, 2003).

- The American Heritage Dictionary. "The American Heritage Dictionary of the English Language." Bartleby.com .<http://www.bartleby.com/61/34/D0123400.html>
- (October 24, 2003).
- Thornton, A linta. "Does Internet Create Democracy?" A linta Thornton.
- <http://www.zip.com.au/~athornto/> (November 1, 2003).
- U S Department of Commerce. "Falling though the Net: Defining the Digital Divide." National Telecommunications and Information Administration.
- <http://www.ntia.doc.gov/ntiahom e/ftn99/contents.html> (October 28, 2003).
- Wade, Robert. "Bridging the Digital Divide: New Route to Development or New Form of Dependency?" Global Governance 8, no.4 (2002): 443-67.
- https://blackboard.unc.edu/webapps/portal/frameset.jsp?tab=courses&url=/bin/comm on/course.pl?course_id=_105469_1 (October 28, 2003).
- Watts, Jonathan. "Technology and Democracy are a Potent Mix in S.Korea." The Christian Science Monitor. <http://www.csm onitor.com /2003/0131/p08s01-w oap.html> (October 29, 2003).
- Watts, Jonathan. "World's First Internet President Logs On." Guardian Unlimited.
- <http://www.guardian.co.uk/korea/article/0,2763,901445,00.html> (October 29, 2003).
- York, Geoffrey. "In South Korea, It's the Mouse that Roars." Globeandmail.com .
- <http://www.globeandmail.com /servlet/ArticleNews/printarticle,gam /20021230/UN ETTN> (October 29, 2003).